

Denne Tendens i Retning af at skabe Privilegier for Cyklisterne gaar igennem det hele Lovforslag. For denne Tendens maa Hensynet til de andre vejfarende stadig vige. Jeg skal ikke opholde mig læn- gere ved Forslaget. Jeg har, som bemær- ket, den Tro, at det ikke bliver til Lov i denne Konges Tid, saa Forhandlingerne derom ikke have stor praktisk Betydning. Jeg har dog ikke villet undlade at lægge et lille Ord ind for de mange fredelige Medborgere, som maa bruge Apostlenes Befordring, og som kun begære ligesom hidtil at faa Lov til i Fred at færdes paa de offentlige Veje. Den ærede Ordfører gjorde i Begyndelsen af sit Foredrag gæl- dende, at Cyklen var et udmærket Rekrea- tionsmiddel. Jeg anerkender, at det er et meget godt Befordringsmiddel, og at mange Forretningsfolk have Gavn af dette ny Mittel, men at det just skulde være et saa udmærket Rekreativmiddel, er vist mere tvivlsomt. Jeg læste i Sommer en Artikel i en Provinsavis af en stiltfærdig Borger der skrev, at i hans yngre Dage var det Rege- len, at de unge Mennesker i deres Fritid skulde holdes til at lære at bruge deres Hoved, men nu gjaldt det først og sidst om, at de skulde lære at bruge Benene, nemlig ved at cykle. Jeg betvivler, at det er særlig fremmede for den alminde- lige Udvikling, at Cyklen i den Grad, som Tilfældet er, bliver benyttet som Rekrea- tionsmiddel. Naar den ærede Ordfører som et Vidnesbyrd om, hvilken Betydning Cyklen havde for det almindelige Bedste, fremførte, at det gik tilbage for Demi- mondedamerne, siden Cyklen rigtig havde faaet Indpas, maa jeg tillade mig at sætte et Spørgsmaal derved. Naar man har fær- dedes noget paa Strandvejen, vil man have lagt Mærke til, at blandt de mangfoldige Cyklebøller — og der er jo, som den ærede Ordfører selv indrømmede, ikke faa af den Slags Personer —, som køre vildt, lægge sig hen ad Cyklen og lade staa til af alle Kræfter, og som til Tider gøre vore Lande- veje, navnlig Strandvejen, aldeles utrygge for Fodgængere, findes der ogsaa en Del af den Klasse Damer, som den ærede Ord- fører talte om. Disse Damer have for- staaet, at ogsaa for dem kunne Cyklerne være et godt Forretningsmiddel.

Jeg gentager til Slutning endnu dette, at vi alle anerkende Cyklernes Betydning, og at ingen vil nægte Cyklisterne at be- nytte de offentlige Veje sammen med kø- rende, ridende og Fodgængere. Men at give dem Ret til at bruge Vejene paa en saadan Maade, at det bliver forbundet med

Livsfare for andre at færdes paa dem, det er dog at gaa temmelig vidt. Jeg vil der for slutte med den Forvisning, at dette Lovforslag ikke kommer videre end paa Papiret.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valg- kreds): Jeg vil først sige, at efter min Grundbetragtning af dette Forhold staa man sig ved saa længe som muligt at være fri for at træffe Ordensbestemmelser for Folks Færdsel paa Veje og Gader. Jeg tror, at man helst maa være fri for, at der skal være en Politibestemmelse, der siger, for hvert Skridt man tager, om man skal gaa til højre eller venstre. Det er ganske sik- kert, at overordentlig mange af disse Be- stemmelser kun bidrage til at fylde Penge i nogle Politikasser og give Politibetjentene noget at bestille, samt i øvrigt kun volde fredelige Folk adskillige Bryderier. Jeg vilde derfor ønske, at man kun have sagt, at dette Lovforslag var ganske over- flødigt, og at man helst burde lade denne Materie ligge. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at saaledes som Lovforslaget fore- ligger og er blevet motiveret, og saaledes som Forholdene have udviklet sig, kunde det være heldigt, hvis det kunde lykkes, at faa en Modifikation af de mange højst vil- kaarlige Bestemmelser, der vedrørende Cyklekørsel gælde rundt omkring i Landet. Jeg synes som sagt imidlertid, at man paa dette Omraade maatte kunne nøjes med den Regel, at naar Folk ingen Fortræd gjorde og passede sig selv, skulde man ogsaa lade dem i Fred, og lade dem køre frem ad deres Vej, som de bedst kunde, medens man naturligvis skulde straffe dem, der generede de fredelige vejfarende, hvil- ket sidste den sidste ærede Taler i særlig Grad søgte at hævde. Jeg synes ikke, at det, fordi der er enkelte Mennesker, der køre frem med stor Voldsomhed og Hen- synsløshed, er nødvendigt at gaa til en hel Række Lovbestemmelser, som kun kunne være generende for dem, som aldeles ikke tænke paa at forulempe nogen. Med Hen- syn til Regler for Cyklekørsel kan man være sikker paa, at al den Forsigtighed, man i denne Henseende ønsker iagttaget, ogsaa for den store Mængdes Vedkom- mende vil blive iagttaget af den kørende selv. Cyklerne benyttes jo allerede stærkt hos os, fordi vort flade Land og vore Landeveje egne sig fortrinligt til Anvendelse af dette Befordringsmiddel. Der er den store Forskel paa dette Befordringsmiddel og de andre hos os kendte Befordringsmidler, at hvis en Cyklist kører paa et gaende